

Maria Sartova

Kontynuowała studia wokalne w Mediolanie, Paryżu i Aachen. Po debiucie w Operze Wrocławskiej i w Teatrze Wielkim w Warszawie, karierę wokalną związała ze scenami europejskimi, śpiewając główne partie we Francji, Niemczech, Szwajcarii, Włoszech, Izraelu i Stanach Zjednoczonych. Szczególne uznanie zdobyła interpretacją partii Tatiany w "Eugeniuszu Onieginie" Piotra Czajkowskiego. Wychowana wśród wielkich twórców współczesnego teatru jak Grotowski, Kantor, Szajna i inni, czuje potrzebę głębszego poznania sensu i kształtu teatru. Spotkanie i współpraca w Paryżu z Bronisławem Horowiczem, uczniem Leona Schillera, wybitnym reżyserem operowym, wpłynęła znacząco na jej dalszy rozwój artystyczny. Od 1996 roku realizuje dla telewizji polskiej i francuskiej filmy dokumentalne, często z udziałem wybitnych aktorów, takich jak: Leslie Caron, Alexandra Stewart, Andrzej Seweryn i in. ("W poszukiwaniu utraconego czasu", "Fryderyk Chopin i romantycy", "Romantyzm wygnańców", "Paryskie salony marzeń", "Wokół niebieskiej małpki"). Od 2002 r. współpracuje, jako reżyser, z licznymi teatrami operowymi i muzycznymi. Kilka z jej inscenizacji zostaje nagrodzonych: ■ W 2002 roku, "Bal Maskowy" w Operze w Szczecinie uzyskuje, jako najlepszy spektakl roku, nominacje do Złotej Maski. ■ W 2005 roku, "42nd Street" w Teatrze Muzycznym w Gliwicach otrzymuje Złotą Maskę za najlepszy spektakl roku. ■ W 2009 r. II Ogólnopolski Festiwal w Gdyni przyznał nagrodę za najlepszą pracę zespołową i inscenizację musicalowi "Ragtime" w reżyserii Marii Sartovej. W 2010 roku Maria Sartova zostaje dyrektorem artystycznym stowarzyszenia "Balagan", mającego na celu promowanie i doskonalenie młodych artystów-śpiewaków. W ramach tej współpracy powstały dwa spektakle operowe, pokazane w Teatrze Muzycznym Marsoulan w Paryżu.